

SVATOJÁNSKÝ ZPRAVODAJ

Svatý Jan pod Skalou
Sedlec & Záhrabská

ZPRAVODAJ OBECNÍHO ÚŘADU

2019/2 ČERVEN

130 let putování
po stezce Vojty
Náprstka

Finanční sbírky
na vitríny
a defibrilátor

Šampióni
z naší
vesnice

Zdravíme poutníky

Klub českých turistů (KČT) v sobotu 22. června odstartuje výroční pochod u příležitosti oslav 130 let od vyznačení první turistické trasy. Hlavním dějištěm akce se stane obec Svatý Jan pod Skalou, kde bude pro všechny výletníky připraven bohatý kulturní a turistický program či tradiční Svatojanská pouť.

Letos spojil Klub českých turistů své síly s obcí Svatý Jan pod Skalou, aby společně pro všechny milovníky turistiky připravili den plný pohybu, zábavy i kultury. Výletníci si budou moci vybrat ze dvou tras pochodu – kratší na 5 km z Berouna nebo delší, 9,5 km z Karlštejna. Startuje se mezi 8:30–10 hodinou, obě trasy jsou vedeny po nejstarší dochované a stále obnovované červené turistické trase poprvé vyznačené v roce 1889. Trasa je pojmenovaná po zakladateli KČT Vojtovi Náprstkově.

Na obou trasách můžete potkat „značkaře v akci“, kteří předvedou ukázkou obnovy značení tras v terénu. V cíli, ve Svatém Janu pod Skalou, bude připraven od 11. hodin bohatý doprovodný program: prezentace KČT a značení turistických tras, vyvěšení největší turistické značky na světě, otevřené památky v obci, Svatojanská pouť, vystou-

pení hudební skupiny Corebells. Děti se mohou těšit na soutěže, značkařský kvíz nebo si budou moci namalovat svou značku.

Součástí akce bude také tradiční Svatojanská pouť, kterou pořádá obec Svatý Jan pod Skalou. „Pokud jde o program pouti, budou zde k vidění stánky s řemesly, divadelní představení v podání Pavla Šmída, sokolník, hrát bude odpovědně dechová hudba a večer pop, rock i blues. Turisté si budou moci prohlédnout památky – kostel s jeskyní, muzeum i neogotickou kapli na hřbitově, kde je instalována výstava fotografií patera Karla Dvorského,“ zve starosta obce Jiří Bouček.

Historie turistického značení sahá do roku 1889, kdy byly vyznačeny první trasy ze Štěchovic na Svatojanské proudy a do lesů v okolí Karlštejna a Svatého Jana pod Skalou. „První trasa byla vyznačena červenou. Značky byly ve srovnání s dnešními značkami neobyčejně velkého formátu s prostředním pestrým pásem 10 cm širokým a s krajními bílými pásy šířky 4 cm,“ popisuje Vratislav Chvátal, současný předseda KČT. V roce 1889 byly dále vyznačeny trasy na Karlštejn, Skalku a Rač a délka tras tak dosáhla v prvním roce 55,5 km.

KČT byl založen 11. června roku 1888, dnes sdružuje více než 30 tisíc členů. Je výhradním realizátorem a autorem značení pěších turistických tras v ČR. Značením turistických tras KČT významně přispívá k regulaci pohybu v přírodě a tím i k její ochraně. Dobrovolníci, značkaři, udržují celkem 86352 km značených turistických tras v celé ČR. ROMAN HRŮZA, KČT

Program pouti

PÁTEK 21. ČERVNA

19.30 Indická klasická hudba v originálním podání Elena Kubičková — esrádž, Mani Shankar — tabla, Jibendra Narayan Goswami — sitár (restaurace Obecná škola)

SOBOTA 22. ČERVNA

11–14 hod. 130. výročí vyznačení stezky Vojty Náprstka. Cíl pochodu z Berouna a Karlštejna, slavnostní zahájení oslav v amfiteátru. Hraje skupina CoreBells.

12.15 Vyvěšení největší turistické značky na světě (Svatojanská kolej)

13–15 hod. Sokolník ukázky sokolnické práce (v zahradě)

14–17 hod. Berounská šestka Vladimíra Mužíka (pod lípou)

17–18 hod. Větrná pohádka v podání Teátru Pavla Šmída (v zahradě)

18–1 hod. Koncert v amfiteátru: Simon and Garfunkel Tribute (Hudba Karlštejn), Tři dny na břise z Loděnic, Duo Colours (Petra Svobodová)

Po celý den budou k dispozici informační a prodejní stánky Klubu českých turistů, Spolku Svatá Ludmila 1100 let, Sboru dobrovolných hasičů a Krajské hygienické stanice, dále perníkárka, kořenárka, ražba mincí, odlévání figurek, občerstvení, ohýnek na opečení buřta, otevřené Svatojanské muzeum, kostel sv. Jana Křtitele s jeskyní, kaple sv. Maxmiliána na hřbitově s výstavou o Páteru Karlu Dvorském a další pozoruhodnosti, v zahradě skákací hrad pro menší děti a program se značkaři KČT (malování značek, kvízy...), testování životních funkcí a propagace zdravého životního stylu.

NEDĚLE 23. ČERVNA

9.30 Svatojanská poutní mše svatá v kostele sv. Jana Křtitele
Alternativní program pro poutníky:

16.30 Letenská pláň v Praze — je to na nás! (Milion chviliek pro demokracii)

Další strategické kroky

Vloni jsme společně s mnohými z vás sestavili strategický plán rozvoje obce. Text je vyvěšen na obecních webových stránkách a také úhledně vytištěn a založen v šanonu. Jaký to celé mělo smysl? Bude nějaké pokračování? Co se dál bude dít s tématy, která jsme společně vytipovali jako nejpodstatnější?

CESTY

Kromě nákladné a zevrubné opravy sedlecké magistrály se letos podařilo opravit nejhorší místa asfaltky na Záhrabskou. Připravujeme opravu části ulice Na Spojce od transformátoru dolů. Také sestavujeme projekt, který bude usilovat o dotaci na opravy kritických míst na turistických stezkách v našem katastru. Jednou z podmínek schválení dotace je souhlas vlastníků dotčených pozemků, což je většinou podnik Lesy ČR, a také pozitivní vyjádření správy CHKO. S tím by neměl být problém, protože dobře průchodné a bezpečné cesty pomáhají budovat pozitivní vztah ke krajině a k přírodě v okolí těchto cest.

VODA

Přestože se letošní rok zatím po stránce srážek vyvíjí nadějněji, než ten loňský, nechceme nechat téma „sucho“ usnout. V rámci dotovaného projektu v gesci Ministerstva práce a sociálních věcí (OPZ) necháváme zpracovat studii zásobování vodou a odkanalizování pro Svátý Jan a Záhrabskou. Sedlec je v této oblasti pokryt poměrně luxusně. Při zásobování vodou musíme počítat pouze s lokálními zdroji vody, protože VaK již odmítá napojovat další lokality na vodovodní řad od Prahy. Naštěstí se v našem údolí použitelné zdroje nacházejí. Na Záhrabské je však situace o poznání horší. K obecním studnám necháváme zpracovat pasporty spojené s orientačním rozbohem vody a s čerpací zkouškou. Během prázdnin také chceme

zmapovat množství vody shromážděné v privátních bazénech a jímkách na pozemcích v našem katastru.

TURISMUS

Ve středu 1. května proběhl v centrální části Svátého Jana průzkum návštěvníků – dotazníkové zjišťování a počítání lidí i vozidel. Den se vyznačoval proměnlivým počasím a z hlediska návštěvnosti byl spíše podprůměrný. Přesto jsme získali cenné údaje, které nejsou úplně překvapivé, ale mají váhu objektivního zjištění. Výstupní materiál je zveřejněn na webových stránkách obce (www.svatyjan.cz/turistika), a je také jedním z podkladů pro právě probíhající práci týmu, který se zabývá veřejným prostranstvím v centru obce. S tématem souvisí také záměr správy CHKO zadat studii dopravního zklidnění v údolí Kačáku a dopravní obslužnosti v koridoru Loděnice – Svátý Jan / Bubovice – Hostim – Srbsko – Tetín – Koněprusy. Pro inspiraci jsme byli správou CHKO Český kras pozváni na exkurzi do Moravského krasu, které se zúčastnili zástupci takřka všech výše uvedených obcí.

Zastupitelstvo obce také řeší zásadní otázku, zda se připojit ke vznikající destinální agentury Berounsko, která se bude věnovat koordinaci a financování projektů zaměřených na turistický ruch a poradenstvím v tomto oboru.

VEŘEJNÁ PROSTRANSTVÍ

Založili jsme pracovní skupinu, která za moderace zkušeného praktika Mgr. Martina Nawratha tvoří hlavní teze zadání pro architektonickou soutěž. Na první schůzce koncem dubna se sešli zástupci naší obce, Svatojánské koleje i Svatojánské společnosti, Arcibiskupství pražského, Městského úřadu Beroun, Českého pozemkového úřadu i Národního památkového úřadu. 18. června se koná další schůzka tohoto týmu, již v poněkud redukované podobě. Výstupní materiál tohoto týmu bude projednán zastupitelstvem na veřejném zasedání – zájemci, sledujte úřední desku!

JUŘÍ BOUČEK

Vzpomínka na Martu Krásovou

Možná že jen nemnozí Záhrabčáci, když vykručují zatáčku u hřbitova vědí, že na tomto hřbitově spí svůj věčný spánek již 49 let paní Marta Krásová, jedna z nejskvělejších českých operních pěvkyně.

Narodila se v březnu 1901 v Protivíně. Rodiče brzy rozpoznali její hudební i pěvecké nadání. Studovala nejprve hru na klavír a na housle u virtuosa Otakara Ševčíka, současně i zpěv. Ten ji, přestože na housle hrála velice dobře, oslovil více. Zpěv postupně studovala u více známých osobností.

Svoji operní dráhu začala v Bratislavě, již však v roce 1928 se stala stálou členkou opery Národního divadla v Praze. Na jejím repertoáru byli postupně všichni významní operní

autoři. Její skvělé interpretační schopnosti záhy znamenaly i velmi časté hostování na předních zahraničních scénách. V roce 1938 podnikla na pozvání úspěšné turné po USA a Kanadě.

Na domácích i zahraničních operních scénách proslula především v Janáčkových dílech. Intenzivně a velmi úspěšně se také věnovala písňové, kantátové a oratorní tvorbě. Jako jedna z prvních se také, rovněž úspěšně, zhostila interpretaci obtížných partů barokní hudby.

Jako pamětník jsem ji osobně v mládí zažil v nezapomenutelné roli ježibaby v Rusalce a také Kostelničky v Kátě Kabanové Leoše Janáčka. Marta Krásová měla mimořádné hlasové dispozice, vynikající techniku a také velmi kultivovaný projev. Její mezzosoprán byl nádherně temně zabarvený.

Jezdila léta do Vráže u Berouna za svojí maminkou, která zde žila. Poslední léta zde žily spolu. Pamatuju ji z vlaku i z nádražička ve Vráži. Jak to často u takových osobností bývá, byla velmi milá a neměla problém se dát ve vlaku do řeči s lidmi, se kterými cestovala.

Její život bohužel skončil předčasně a velmi nešťastně, zemřela právě ve Vráži po pádu ze schodů v únoru 1970.

PETR ŠPIČKA

Svatý Jan pod Skalou v průběhu 19. století (II)

V uplynulém roce se nám podařilo vypátrat několik unikátních historických fotografií z 19. století, které se v reprodukcích stanou součástí sbírek našeho Svatojánského muzea. Přinášíme dokončení článku z minulého čísla.

PŘÁDELNA BAVLNY

Emanuel Kubinský byl velmi podnikavý a své textilní závody na berounsku velmi zvelebil a modernizoval. Stejně tak i svatojánskou přádelnu. Mezi továrny také panovala čilá výměna zkušených zaměstnanců. Obyčejní dělníci však ve fabrice pracovali ve velmi stísněných podmínkách běžně 12–15 hodin denně. Farní kronika přináší smutné záznamy o požárech, které nakonec vedly ke zkáze celé továrny: „Dne 22. dubna 1899 vypukl požár ve zdejší továrně, který nadlidským přičiněním pracujících dělníků v továrně byl po 2. hod. udušen. Dá se čekat, že v pádu chycení celé továrny, nebezpečí hrozí nejen kostelu a zámku ale i celé obci Sv. Jan. Jiří Vaněk farář“. O následném, ještě větším požáru někdejší honosné budovy přádelny, více hovoří kronika obecní: „Naproti zdejší škole (č.11) stávala přádelna fy. Kubinzky, která v noci ze dne 25. na 26. září 1905 do základu vyhořela. V továrně bylo zaměstnáno asi 80 lidí.“ Tento požár se stal továrně osudným a lze jen děkovat Bohu, že při požáru neshořely památné budovy v okolí. Přádelna bavlny tehdy vyhořela do základu a už nikdy nebyla obnovena.

ŽIVOT V OBCI

Musíme uznat, že jak cesta do Bubovic (za studánkou) tak i prostranství před pramenem byly i vedle mohutné továrny tehdy úhledně stavebně upraveny i k odpočinku turistů. Cesty všeobecně byly tehdy velmi frekventované a patřičně udržované. Přes odtok od studánky vedla lávka a mezi studánkou a potokem býval odpočinkový altán. Je až k neuvěření, jak toto místo během 20. století zpustlo.

Uvážíme-li, co všechno bylo třeba zajistit a dovézt, aby továrna se 150 zaměstnanci fungovala, bylo v 19. století ve Sv. Janu opravdu velmi rušno. Od materiálů pro výrobu přes živobytí pro dělníky až po palivo pro stroje, vše bylo třeba do údolí dopravit. Zvířaty tažený-

mi povozy. Většina místních dělníků se musela sama postarat kromě nevalně placené práce ve fabrice i o vlastní obživu. Chalupníci obvykle drželi malou zahrádku u domu, v celém údolí byly až vysoko do vykácených lesů vysázeny stovky ovocných stromů, vysoko do kopců byla pečlivě obdělávána chudá políčka (dnes již dávno zarostlá lesem). Výmluvný je i seznam chovaných zvířat. Je až nepochopitelné, jak se mohlo ve zdejší krajině uživit *12 koní, 4 býci, 70 krav, 800 ovcí, 24 koz, a 50 prasat...* Slepice, husy a králíky nikdo nepočítal, byly součástí života snad v každém domě. Nutno dodat, že tehdy ke Sv. Janu náležely vesnice Sedlec, Hostím a Bubovice, na jejichž území Bergerové hospodařili. Například v sousedním Hostímě bylo tehdy 185 obyvatel, kteří bydleli v 33 domech. K životu na vesnici patřila i nezbytná řemesla, kterým je věnována část expozic našeho muzea. Jen v samotném Sv. Janě jsme v polovině 19. století (1849) měli tyto řemeslníky: „1 pekař, 1 vinopalník, 1 pivovarník, 1 bednář, 1 řezník, 1 zedník, 2 mlynáři, 1 koželuh, 4 šenkýři, 4 kováři, 3 krejčí, 3 ševci, 1 kolář, 1 malíř pokojů, celkem měli 17 tovaryšů a 11 učňů.“ Výčet nepočítá se zemědělci, dělníky v lesích, lomech a v továrně, rovněž ani zámecké služebnictvo.

Jak vidno, Svátý Jan prošel v době relativně nedávné opravdu velkými proměnami. Ve druhé polovině 19. století zaznamenáváme také první rozmach turismu, podpořený především otevřením železnice z Prahy do Plzně v roce 1862. Není bez zajímavosti, že sousední trasa z Lodenice do Berouna byla v 19. století původně naplánovaná skrze Svatojánské údolí

až k Berounce. Patrně z průmyslových důvodů (kamenolomy v údolí Kačáku). Naštěstí bylo od této varianty upuštěno a železnice dnes vede přes Vráž.

I ve 20. století se našli tací, kteří naprosto vážně chtěli měnit či opravdu změnit starobylost a charakter místa. Např. v roce 1923 se vážně jednalo o nábavbu patra kláštera (tehdy již učitelský ústav), kterou naštěstí Památkový úřad nepovolil. Z roku 1948 se dochoval rozpočet na opravu střechy kláštera, která měla být pokryta eternitem. Také během adaptace kláštera v 50. letech byly na budově napáchány mnohé škody. 1951–52 byly některé adaptace budovy na věznici provedené bez souhlasu památkové péče. Pouze s povolením ONV Beroun byla osazena do hlavního průčelí nevhodná okna, která porušila vzhled Dienzenhoferovy stavby. Památkáři rovněž řešili žádost Ministerstva vnitra o povolení k odstranění barokní fresky na klenbě v místnosti v přízemí kláštera, v níž měla být zřízena kuchyně a jídelna. Nejviditelnějším zásahem však byla výstavba věžeňské ohradní zdi, která proběhla velmi narychlo a bez jakýchkoli procesů a schvalování. Pouze s pozhledáním Strany. Naštěstí se i tento pomník zvučel totalitního režimu podařilo po dvacetiletém úsilí od pádu komunismu odstranit.

V současnosti Svátý Jan hledá, jakou podobu centrum obce dostane. Mnohé je historicky dané a neměnné, s něčím ale ještě můžeme pracovat. Prioritou zůstávají památky, přírodní bohatství a turistický charakter tohoto místa. Doufáme, že se společně s odborníky podaří vše sladit tak, aby Svátý Jan znovu našel svůj poklidný a široký duchovní rozměr, který mívával za dob kláštera či v krátkém období existence Svatojánských lázní.

JIŘÍ ŠEVČÍK JR.

Sedlec jako nový

V rámci dokončovacích a úklidových prací kolem sedlecké magistrály jsme zadali také vyspravení povrchu před autobusovou zastávkou. Vznikl tak pěkný koridor od vyústění magistrály až k hřišti a ke kapli sv. Ivana. Na hřišti jsme udělali nové pískoviště. Sedlec se tak stává nejluxusnější částí obce, kde je nejlepší občanská vybavenost a infrastruktura. Souvisí s tím také výskyt „žlutých trubiček“ v ulici.

Omlouvám se všem, kteří jsou zmateni a diví se, proč trubičky vedou jen někam. Zmínka v minulém čísle Zpravodaje nebyla moc konkrétní, tak tedy ještě jednou: Trubičky jsme kladli jen tam, kde jsme právě moc nepřekázeli finišujícím dělníkům firmy Ekodo a skončili jsme poté, co nám došel materiál, věnovaný panem Liškou z Hostimi. Druhá zásilka dorazila až po zasypaní krajnice hlínou a osetí trávou. Pokračování jsme tedy nechali na jindy. Většina domů nyní má trubičku zakončenou někde u plotu originální koncovkou. Pokud si někdo chce udělat strejčka, může si u Štefanů odměřit patřičnou délku

trubičky a postarat se o dokončení „své přípojky“ až do domu, koncovku nahradí obdobnou spojkou a může nerušeně pokračovat dále. Sousední domy mohou také sdílet jednu přípojku a nebo lze vedení rozdělit a odbočit z něj další přípojky.

Trubičky jsou zatím prázdné, nejbližší optické trasy jsou od Sedlce vzdáleny cca dva kilometry – nyní budeme čekat na zprávy o projektech, které by mohly znamenat jejich přiblížení. Možná se naskytne příležitost v souvislosti s výstavbou nových domů v bývalém agropodniku. Každopádně můžeme říci, že nás taková situace nezaskočí a rozhodně ji budeme mít snahu využít ve prospěch všech obyvatel Sedlce a postupně doufejme i dalších částí obce. JIŘÍ BOUČEK

Houbařská sezona začala

V pátek 7. června byly v odpoledních hodinách spatřeny dvě veselé obyvatelky Sedlce vracující se z úspěšné procházky se psy. Velkou pýchavku našly během venčení a darovaly ji jisté hladovějící rodině hned v prvním domě u lesa. Dalším lahůdkovým darem okolní přírody byly letos také hojně rostoucí májovky. ÁJA B.

Cena cesty

Sedlecká magistrála už slouží a vypadá výborně. Je na čase oznámit, kolik nás tato akce stála:

Stavební objekt 101 – místní komunikace	3 573 378 Kč
Stavební objekt 301 – jednotná kanalizace	1 378 354 Kč
Stavební objekt 302 – úprava odvodnění (propustek)	364 733 Kč
Celkem	5 316 465 Kč
– Dotace MMR z programu Podpora obnovy a rozvoje venkova	1 000 000 Kč
– Dotace Středočeského kraje z Fondu obnovy venkova	169 000 Kč
– Vybráno od sedleckých jako příspěvek na kanalizační přípojky	83 000 Kč
– Penále za nesplnění termínu dokončení stavby	160 000 Kč
Skutečné náklady obce	3 904 465 Kč

OBNOVA MÍSTNÍ KOMUNIKACE SVATÝ JAN POD SKALOU – SEDLEC

STAVBU PODPŮRILI:

1) Ministerstvo pro místní rozvoj

z dotačního programu Podpora obnovy a rozvoje venkova 2018
dotační titul č. 5 – Podpora obnovy místních komunikací

2) Středočeský kraj – Fond obnovy venkova

Sbírky

V posledních letech se nám podařilo v dotačním programu „ČSOB pomáhá regionům“ získat prostředky na opravy kříže u Bubovic nebo zvoničky a křížku v Sedlci. Letos jsme získali finance na opravu dveří u kaple sv. Kříže. Podobná dárcovská soutěž nyní probíhá formou sbírky na vitríny pro Svatojánské muzeum. Náš projekt si banka ČSOB vybrala mezi čtyři vítězné středočeské projekty. Projekty banka finančně odmění podle toho, jak vysokou částku se podaří získat od dárců. Pokud chcete alespoň symbolickou částkou přispět, navštivte prosím přímo stránky www.csobpomaharegionum.cz, kde je náš projekt v sekci Středočeský kraj. Sběrka potrvá do 2. 7. 2019 – děkujeme za vaši podporu. J. ŠEVČÍK ML.

Naši hasiči zahajují přímou finanční sbírku na pořízení automatického defibrilátoru, který s pokyny z ústředny záchranářů může ovládat prakticky kdokoliv a může tak zachránit lidský život. JSDH Tetín již takový přístroj v ceně cca 40 tis. Kč má a naši jednotku zavázala k jeho pořízení vstupním darem 1000 Kč. Sběrka bude zahájena o pouti – kasička bude u stánku před hasičskou zbrojnicí. BUK

Bylo — nebylo: červen plný událostí

Dětský den letos nebyl pro děti tak náročný – všechny atrakce a disciplíny se pěkně přehledně soustředily v prostoru amfiteátru. Zde taky děti oslovil a okouznil Paul Merild, kterého jsme pozvali jako zpestření programu. Náročná však rozhodně byla příprava celého dopoledne. Svoje nápady a spoustu energie i času investovala hlavně Dana Posová, za což jí patří velký dík, stejně jako maminkám, které pomohly s dohledem u některých stanovišť. Přípravu Dana korunovala napečením asi šesti druhů dobrot, které mohly okusit děti i mnozí rodiče. Perfektně posekaný trávník a občerstvení návštěvníků zajistil pan Ivan Rada se

svým týmem, hasiči se postarali o tu správnou energii. Díky souhře všech těchto článků a také díky nádhernému počasí se výtečně podařil i deseti-hodinový hudební festival. Na zbrusu novém pódiu, které ve skvělém tempu i kvalitě postavili bratři Posové, se vystříдалo sedm skupin – včetně jednoho smíšeného sboru. Akce měla dobrý ohlas a není vyloučeno, že se stane tradicí.

Spolek Barbora v sobotu 8. června uspořádal další ročník oblíbené akce **Rotující setrvačnický**. Počasí opět docela přálo a návštěva byla požehnaná, i když podle pamětníků mírně nižší, než v loňském roce.

Na stejný den byl plánován také již tradiční **volejbalový turnaj**, na který neúnavná organizátorka Ája Buchtová pozvala celkem pět týmů. Většina z nich však bohužel kvůli jiným povinnostem účast odřekla, takže letos se turnaj nekoná. Konání turnaje během pouti se vzhledem k jejímu nabitému programu nehodí zase nám...

Těsně před půlkou června se podařilo díky dobrovolníkům (Franta Vycpálek, Jirka Štefan a Sergej Ninadovič) odvézt zbytky po **úklidu starých skládek** na pomezí naší obce a Bubovic nedaleko skanzenu. Brigádu iniciovala firma Eko-Kom, ale odvezení vysbíraného nepořádku zbylo na částečně na obec Bubovice, částečně na nás.

Poptávka po dovozu vody do bazénů a jímek bude zřejmě stále silnější, proto obec podpořila snahu našich hasičů o nákup autocisterny Tatra 815 od hasičů z Dolních Běchovic. Suma, kterou jsme byli ochotni nabídnout, však bohužel nestačila. Hasiči se po tomto marném pokusu vrhli s velkou vervou do opravy svojí staříčké, obdivuhodné, ale nikoliv nezničitelné Tatry 148.

Vozový park v obci jsme doplnili o výborného pomocníka: **nákladní tříkolku** BenyCargo IIS s elektropohonem. Na jedno nabití ujede 70 km a uveze 400 kg. Provozní náklady tohoto vozítka jsou kolem 10 Kč na 100 km a na nákup je možno získat dotaci SFŽP z programu elektromobilita. Požádali jsme o ni.

JIŘÍ BOUČEK

Sedlečtí kluci přeborníky Středočeského kraje

Ve čtvrtek 20. 6. 2019 uzavřou slavnostním vyhlášením v SOŠ Hlinky naši místní mladí volejbalisté velmi vydařenou sezonu. Mladší žáci ze Sedlce, Chrustenic, Loděnic, Tetína a Žloutovic spolu trénují pod vedením trenérů Alice Buchtové, Jana Nového a Oliny Tkadlecové ve volejbalovém oddíle T.J. Sokol Králův Dvůr. Letos se přihlásili do krajského přeboru volejbalových čtyřek. Do soutěže se přihlásilo 12 družstev z 6 oddílů. Po vynikajících výsledcích v 5 turnajích soutěže nakonec vybojovali celkové první místo a stali se přeborníky Středočeského kraje. Na druhém místě se umístili hráči

Aero Odolena Voda a na třetím místě volejbalisté z oddílu Kladno volejbal cz. Gratulujeme a přejeme klukům hodně úspěchů v šestkovém volejbalu krajského přeboru starších žáků, který budou hrát od září 2019. ALICE BUCHTOVÁ

Zprávy ze Záhrabské

Od jara najdete na prostranství u dubu dva odpadkové koše. Osobně jsem zastáncem toho, že každý má z výletu do přírody odnést vše zpět do civilizace a tam odpad náležitě vytrít. Ze záznamů v dubové kronice ale vím, že řada kolemjdoucích zde koš postrádá. Iniciativu Míry Lisého, který vkusné koše vyrobil, beru stále trochu jako expe-

riment. Míra i Karel Senft chtějí mít koše pod dohledem a nedopustí, aby přetékal... Výhledově počítáme s tím, že místo u dubu vybavíme velkou turistickou mapou, která již je připravena. Zbývá už „jen“ připravit pro ni stojan.

Zdá se, že jen někteří osadníci si v minulých letech všimli žabího přechodu přes přístupovou cestu v místě „u Dostála“ těsně nad Vráží. V minulosti jsme zde během jarních podvečerů vidávali desítky žab, které v září reflektorů většinou zkameněly a jevíly se jako podivná nečistota nebo listy na cestě. Množství žabích placiček napovídalo, že některým z nás nedochází, že se jedná o živé tvory. Díky rychlé spolupráci se správou CHKO jsme letos místo vybavili výstražnými značkami. Žáby na značkách byly tak velké, že mnozí řidiči nevěřili svým očím a nápadně zpomalovali. A značky zřejmě polekaly i žáby samotné – letos se jich zde vyskytovalo méně než obvykle. BUK

Berounsko žije

Oblast Berounska je velice atraktivní a různorodý region. Jeho poloha poblíž Prahy, spousta přírodních krás, historických památek a dobré dopravní spojení mu dává velký potenciál směrem k turistickému a rekreačnímu využití. Je tento potenciál dobře využit? Nechybí zde nějaký spojující prvek, koordinátor, poradce? Nechybí zde síť informačních bodů pro veřejnost, které pomohou zprostředkovat všemožné informace z regionu kdykoliv a komukoliv? Síť služeb, které by na sebe navazovaly a propojovaly region určitým charakteristickým způsobem?

Na většinu otázek zní odpověď *ano, chybí zde skoro vše*. Zlepšit stav se bude snažit nově založená agentura destinačního managementu (DMO) pro oblast Berounska. Manažerkou agentury se stala Eliška Švandová, která předtím působila jako asistentka ve spolku Svatá Ludmila 1100 let a také pomáhá vzkřísit muzeum na Tetíně. BUK

Čtyřnohý Cézar

S přeborníky se můžete potkat nejen na palubovkách a hřištích, ale i při obyčejné procházce lesem. Pokud narazíte na pana Antonína Bejlka ze Záhrabské, nejspíše bude v jeho blízkosti běhat Cézar z Králové Holi – bavorský barvář, který na přehlídkách a soutěžích sklízí jednu cenu za druhou. Pokud byste nahlédli u Bejlků do předsíně, přesvědčí vás přehlídka pohárů a diplomů, že jste potkali šampióna evropského formátu! BUK

